

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-10 У. 17670/20
Дана 04.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Гордане Николић Врбашки, чланова већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ... , ул. ... , ради поништаја решења туженог РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ДИРЕКЦИЈЕ ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА Нови Сад, број 30-02/182.40-2641 од 17.09.2020. године, у предмету новчане накнаде за помоћ и негу другог лица, на нејавној седници већа одржаној 04.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције покрајинског фонда Нови Сад, број 30-02/182.40-2641 од 17.09.2020. године и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду, III-9 У. 19539/19 од 25.06.2020. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда, Филијале Сомбор број 41-182.40.2641/2019 од 06.09.2019. године, којим се тужиоцу утврђује престанак права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица од 01.10.2019. године, утврђене решењем те филијале 41-182.40.2641/2018 од

05.07.2018. године, а жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 08.10.2020. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешене примене Закона о пензијском и инвалидском осигурању и због тога што је поново донео акт који је већ поништен пресудом Управног суда од 25.06.2020. године. Уз тужбу прилаже налаз лекара специјалисте ортопеда др ББ од 21.06.2019. године и лекара специјалисте реуматолога од 01.07.2019. године и указује да из тих налаза произлази да му је потребна туђа нега и помоћ. Позива се на одредбу члана 41а. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и истиче да тужени своју одлуку заснива искључиво на налазу, мишљењу и оцени првостепеног органа вештачења До-2641/19 од 09.07.2019. године у ком се не наводе чињенице на основу којих је установљено да се здравствено стање тужиоца побољшало већ је само наведено “да не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а иста је постојала до 08.07.2019. године као и марта 2019. године”, док тужени тај навод само преписује и на њему заснива одлуку о одбијању жалбе тужиоца. Налази да је тужени врло површно, паушално, необјективно и контрадикторно оценио медицинску документацију, посебно у делу којим констатује да се на основу физикалног налаза и РТГ снимка види да се ради о тежим дегенеративним променама на десном куку са почетним дегенеративним променама десног колена. Даље истиче да тужени коментарише налаз ортопеда од 21.06.2019. године и налаз реуматолога од 01.07.2019. године наводећи оно што је написано у анамнези, а не даје своје стручно и медицинско мишљење на налаз лекара специјалисте којим се предлаже да је тужиоцу потребна помоћ и нега другог лица. Моли суд за објашњење како је по решењу од 05.07.2018. године постојала потреба за туђом негом и помоћи до 08.07.2019. године, а да не постоји од 09.07.2019. године када није рађен никакав оперативни захват који би можда довео до побољшања његовог здравственог стања, да више нема 74 године, већ да ће за месец дана имати 75, те да је јасно да се свака дегенеративна промена из године у годину погоршава, што је случај и код њега при чему има и других придружених болести. Предлаже да суд одржи умену јавну расправу и да се увери да тужилац испуњава услове за туђу негу и помоћ, јер није способан да се сам храни, свлачи, облачи и да одржава основну личну хигијену, односно да задовољава основне животне потребе, те да тужбу уважи, оспорено решење поништи и у спору пуне јурисдикције донесе одлуку којом му се признаје право на туђу негу и помоћ.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Покрајинског фонда - Филијале Сомбор, број 41-182.40.2641/2019 од 06.09.2019. године, тужиоцу од 01.10.2019. године

престало право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица утврђено решењем филијале Сомбор број 41-182.40-2641/2018 од 05.07.2018. године, јер је налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првостепеном поступку број ДО-2641/19 од 09.07.2019. године установљено да код тужиоца на дан вештачења 09.07.2019. године не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а иста је постојала до 08.07.2019. године, као и марта 2019. године када је требало обавити контролни преглед. Утврђено је побољшање здравственог стања. Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу, која је решењем туженог број 30-02/182.40-2641 од 14.11.2019. године одбијена, пошто је претходно прибављен налаз, оцена и мишљење органа вештачења у другостепеном поступку број 2641 од 07.11.2019. године, који је установио да је поменути налаз, оцена и мишљење органа вештачења у првостепеном поступку правилан и да код тужиоца, због побољшања здравственог стања, на дан вештачења 09.07.2019. године, не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а иста је постојала до 08.07.2019. као и марта 2019. када је требало обавити контролни преглед. Првостепеним решењем је утврђено да је тужиоцу решењем првостепеног органа број 41.182.40.2641/2018 од 05.07.2018. године, почев од 18.10.2017. године признато право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица уз обавезан контролни преглед у марту 2019. године. Дана 04.01.2019. године, покренут је поступак по контролном прегледу – службеној дужности. У поступку је утврђено да је првостепени орган вештачења у Сомбору својим налазом и мишљењем број 41-ДО 2641/19 од 09.07.2019. године установио да код тужиоца на дан 09.07.2019. године не постоји потреба за туђом негом и помоћи другог лица која је постојала до 08.07.2019. године као и марта 2019. године када је требало обавити контролни преглед. Против наведеног решења тужилац је поднео тужбу Управном суду Републике Србије, који је пресудом број III-9 У. 19539/19 од 25.06.2020. године тужбу уважио, оспорено решење поништио и предмет вратио туженом на поновно одлучивање. У образложењу пресуде се између осталог наводи да орган вештачења у другостепеном поступку није дао ниједан разлог нити образложење да је код тужиоца дошло до побољшања здравственог стања у односу на период кад му је утврђена потреба за помоћи и негом другог лица, да је другостепени орган вештачења у свом налазу од 07.11.2019. године навео да је ценио извештај лекара специјалисте ортопеда од 21.06.2019. године, али није образложио зашто се не слаже са препоруком лекара из наведеног извештаја да је тужиоцу, с обзиром на клинички налаз, коморбидитете, немогућност самозбрињавања, потребна туђа нега и помоћ, односно није образложио неслагање, нити навео разлог зашто налаз није прихватио. Поред тога, туженом је указано да није уопште ценио комплетну медицинску документацију из списка и то Извештај лекара специјалисте реуматолога Опште болнице ... од 01.07.2019. године, који је достављен уз жалбу, а у коме је лекар специјалиста реуматологије дао мишљење да је тужилац трајно и потпуно неспособан за самосталан ход, личну хигијену, обављање свакодневних животних активности због изражених, верификованих оштећења ЛМС уз придружене болести, због чега му је потребна туђа нега и помоћ. Суд је оценио да је с обзиром да је решење туженог органа засновано управо на налазу органа вештачења у другостепеном поступку, учињена повреда правила поступка па је оспорено решење поништио и предмет вратио туженом на поновно одлучивање. У поновном поступку тужени је затражио мишљење органа вештачења у другостепеном поступку. Са налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првостепеном поступку број ДО-2641/19 од 9.07.2019. године, на коме је засновано ожалбено решење, у потпуности се сагласио орган вештачења у

другостепеном поступку својим налазом, мишљењем и оценом број ДО-2641/7 од 01.09.2020. године, датим на основу медицинске документације и поновног личног прегледа, да код тужиоца на дан вештачења 09.07.2019. године, не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а иста је постојала до 08.07.2019. године као и марта 2019. године, када је требало обавити контролни преглед. Према медицинској документацији и личном прегледу ради се о осигураннику старосне доби 74 године, грубо очуваних чула и психичког профила, кардиопулмонално компензованом, покретном уз подлактичне штацие због десностране коксартрозе. Налаз на левом куку и оба колена радиолошки без утврђених тежих дегенеративних промена, тако да на основу физикалног налаза и РТГ снимака из којих се види да се ради о тежим дегенеративним променама на десном куку са почетним дегенеративним променама десног колена, не постоји објективан медицински основ за утврђивање потребе за туђом негом и помоћи. У налазу ортопеда од 21.06.2019. године и реуматолога од 01.07.2019. године се предлаже туђа нега и помоћ, док је у анамнези и налазу јасно описано да је покретан уз помоћ помагала, тако да физикални налаз описан у наведеним налазима ортопеда и реуматолога, не одговара критеријумима за предлог доделе туђе неге и помоћи. По оцени тог мишљења, у смислу члана 9. став 2. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање („Службени гласник Републике Србије бр. 58/2019) утврђено је да је медицински документовано и довољно образложено да, као такво, у потпуности може да послужи као пуноважно мишљење вештака у смислу чл. 128. и 129. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС" бр.18/16 и 95/18-аутентично тумачење), па је одлучено као у диспозитиву, применом члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 41а. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03...86/19), прописано је да право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, има осигураник и корисник пензије, коме је због природе и тежине стања повреде или болести утврђена потреба за помоћи и негом за обављање радњи ради задовољавања основних животних потреба. Ставом 2. истог члана прописано је да потреба за помоћи и негом другог лица постоји код лица из става 1. овог члана које је непокретно, или које због тежине и природе трајних болести и болесног стања није способно да се самостално креће ни у оквиру стана уз употребу одговарајућих помагала, нити да се само храни, свлачи, облачи и да одржава основну личну хигијену, код слепог лица које је изгубило осећај светлости са тачном пројекцијом и код лица које постиже вид са корекцијом до 0,05.

По оцени Управног суда, тужбом се основано оспорава законитост решења туженог органа. Ово зато што је увидом у списе предмета утврђено да је тужени оспорено решење донео на основу налаза, мишљења и оцене органа вештачења у другостепеном поступку број 2641/7 од 01.09.2020. године у коме је наведено да је орган вештачења у другостепеном поступку сагласан са налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првостепеном поступку ДО-2641/19 од 09.07.2019. године, да је вештачење обављено на основу личног прегледа и медицинске документације, која се налази у списима предмета, уз констатацију да се у налазу ортопеда од 21.06.2019. године и реуматолога од 01.07.2019. године, предлаже туђа нега и помоћ, док је у анамнези и налазу јасно описано да је покретан уз помоћ помагала, тако да физикални

налаз описан у наведеним налазима ортопеда и реуматолога, не одговара критеријумима за предлог доделе туђе неге и помоћи, оценивши на основу наведеног, да код тужиоца не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, која је постојала до 08.07.2019. године као и марта 2019. године, односно да нису испуњени услови за признавање права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, прописани чланом 41а Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Међутим, по оцени суда, овакво становиште туженог органа се не може прихватити као правилно и на закону засновано. Наиме, првостепеним решењем од 06.09.2019. године, само је констатовано да код тужиоца на дан 09.07.2019. године не постоји потреба за туђом негом и помоћи другог лица и да је потреба постојала до 08.07.2019. године, као и марта месеца 2019. године када је требало обавити контролни преглед. Међутим, првостепено решење, као ни оспорено не садржи одлучне чињенице на којима је заснован закључак управних органа да је код тужиоца престала потреба за туђом негом и помоћи, односно у чему се огледа побољшање здравственог стања тужиоца које је довело до престанка потребе за помоћи и негом другог лица. Орган вештачења у другостепеном поступку је само констатовао да се ради о тежим дегенеративним променама на десном куку са почетним дегенеративним променама десног колена, и да не постоји објективан медицински основ за утврђивање потребе за туђом негом и помоћи.

Имајући у виду наведено, по оцени суда, у налазу, мишљењу и оцени другостепеног органа вештачења, који је прихваћен као одлучујући доказ у поступку, није поступљено у складу са чланом 32. став 2. тач. 2) Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање ("Службени гласник РС", број 58/19), да налаз, мишљење и оцена органа вештачења у другостепеном поступку, између осталог садржи битне наводе жалбе којима се оспорава правилност налаза, мишљења и оцене органа вештачења у првостепеном поступку остваривања права као и тачка 5) истог правилника да садржи оцену и мишљење о спорним питањима, као и мишљење о битним чињеницама и околностима које нису разматране у ранијем поступку. У конкретном случају, налаз, мишљење и оцена органа вештачења не садржи јасне и конкретне разлоге зашто је тужиоцу престало право за туђом негом и помоћи, нити битне наводе жалбе којима се оспорава правилност налаза, мишљења и оцене органа вештачења у првостепеном поступку остваривања права, односно не садржи чињенице и разлоге који упућују да је код тужиоца наступило побољшање здравственог стања које је довело до престанка потребе за туђом помоћи и негом. Сходно наведеном, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано, јер не садржи релевантне чињенице и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, па је по оцени суда учињена повреда правила поступка из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, 18/16), која је од утицаја на законитост оспореног решења, у вези са чланом 128. истог закона, јер се такав налаз, мишљење и оцена другостепеног органа вештачења, не може употребити као основ за утврђивање чињеничног стања у овом предмету и одлучивање о тужиоцевим правима.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити наведене повреде правила поступка, оценити сву медицинску документацију приложену спису, и наводе жалбе, потпуно и правилно утврдити чињенично стање, и донети нову, на закону засновану одлуку.

Суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима за одлучивање у спору пуне јурисдикције, јер природа ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, а према одредби члана 69. став 2. Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.02.2021. године, III-10 У. 17670/20

Записничар
Јелена Јордовић,с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ